

Χρυσή Τομή για τα Χριστούγεννα αιτούνται οι Ιεράρχες

/ [Επικαιρότητα](#)

Χρυσή τομή για τα Χριστούγεννα, ώστε να λειτουργήσουν οι εκκλησίες με πιστούς και λελογισμένα μέτρα εκ μέρους της Πολιτείας για την αντιμετώπιση της εξαπλώσεως του κορονοϊού, φαίνεται ότι αιτείται μεγάλη μερίδα των Ιεραρχών της Εκκλησίας της Ελλάδος. Χαρακτηριστική είναι η επίκαιρη παρέμβαση του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος σε τηλεοπτική Συνέντευξη που παραχώρησε, **αποκαλύπτοντας ότι ανέφερε προς τον Υπουργό Δημοσίας Τάξεως κ. Χρυσοχοϊδη** την κόπωση που υπάρχει στο πλήρωμα της Εκκλησίας, αλλά και την τεράστια πίεση από τον λαό ενόψει των Χριστουγέννων, ότι κάτι πρέπει οπωσδήποτε να αλλάξει. “Του εξήγησα ότι έχω στα χέρια μου εκατοντάδες υπογραφές πιστών που ζητούν να ανοίξουμε τους Ναούς τα Χριστούγεννα”, είπε ο Σεβασμιώτατος.

Στο μεταξύ, τον έντονο προβληματισμό του για τα όσα συμβαίνουν στη χώρα μας κατά την παρούσα χρονική περίοδο, εκδήλωσε και ο Σεβ. Μητροπολίτης Καστορίας κ. Σεραφείμ, με επίκαιρη γραπτή παρέμβαση του: “

Προβληματίζομαι με τα όσα συμβαίνουν στον τόπο μας. Προβληματίζομαι με την τρομοκρατία και τον φόβο που ασκείται στον ελεύθερο στη σκέψη και αδούλωτο στην καρδιά Έλληνα Ορθόδοξο”.

Στο ίδιο κλίμα, ο Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων, στο πλαίσιο της Ποιμαντορικής Εγκυκλίου του για τον Έρανο της Αγάπης, αναφέρθηκε και πάλι στο πνευματικό σκέλος της ενσκηψάσης πανδημίας, **“την πνευματικήν αντιμετώπισιν του προβλήματος”** όπως σημείωσε, περί της οποίας, **“δεν συνεργάζονται οι αρμόδιοι καθώς πρέπει με την Ανωτάτην Διοικητικήν Αρχήν της Αγίας μας Ορθοδόξου Καθολικής Εκκλησίας, απέρριψαν σοβαρές και υπεύθυνες προτάσεις της Εκκλησίας μας** (ιδιαιτέρως κατά την περίοδον Μαρτίου – Απριλίου 2020) **και επιβάλλουν μονομερώς σκληρά μέτρα αποκλεισμού του Λαού του Θεού από την Θεία Λατρεία και την Θεία Κοινωνία, καθώς δέχονται ενίοτε προτάσεις και εισηγήσεις ωρισμένων αμυήτων και ανερματίστων πνευματικώς επιστημόνων ιατρών – συμβούλων, οι οποίοι αναρμοδίως αποφαινόνται ότι υπάρχει κίνδυνος μεταδόσεως του κορωνοϊού με την Θεία Κοινωνία, πράγμα το οποίο συνιστά βαρυτάτην βλασφημίαν κατά του Αγίου Πνεύματος και ογκηράν ασέβειαν».**

Εξάλλου, πρόσφατη δήλωση σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί με τους κλειστούς ναούς στη χώρα μας και συζητήθηκε εντόνως απο τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, έκανε και ο Σεβ. Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος: “Οι ναοί πρέπει να ανοίξουν άμεσα. Με όρους ασφαλώς υγειονομικούς και αυστηρούς. Αλλά και λογικούς. Σεβόμαστε την κρίση και τη λογική της προστασίας της υγείας μας. Δεν θέλουμε καθόλου να γίνουμε υπεύθυνοι για την κακή υγεία και τον θάνατο συνανθρώπων μας. Ούτε να ασεβήσουμε στην ευθύνη των αρμοδίων. Ποτέ και καθόλου. Ας αναλάβουμε κι εμείς ως Εκκλησία την ευθύνη που μας αναλογεί. Ζητούμε όμως και τον σεβασμό στην πίστη και στην ανάγκη της πνευματικής επιβίωσής μας. Τα μέτρα που εφαρμόστηκαν μας έριξαν στην Εντατική. Χρειαζόμαστε οπωσδήποτε οξυγόνο και... αναπνευστήρα. Χρειαζόμαστε τους ναούς μας ανοιχτούς. Τουλάχιστον όχι κλειδωμένους και επιτηρούμενους. Οι κλειστοί ναοί απειλούν τους πιστούς. Οι ανοιχτοί όλους τους ιούς”.

“Γιατί να μη δεχόμαστε αναλογικά στους Ναούς μας τους πιστούς, όπως συμβαίνει στην Κύπρο;”

Αναφερόμενος στην επίκαιρη συνάντησή του με τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη κ. Μιχάλη Χρυσοχοΐδη, ο Μητροπολίτης Δημητριάδος παρατήρησε ότι «είναι προς τιμήν του Υπουργού οι επαφές του με τους κατά τόπους Μητροπολίτες, περιοχών που πρόκειται να εορτάσουν τους Πολιούχους τους. Εκδηλώνει την μέριμνά του, ώστε να μη συμβούν πράγματα που θα φέρουν σε δύσκολη θέση τόσο τους πιστούς, όσο και τα Αστυνομικά Όργανα, προκειμένου να αποφευχθεί η περαιτέρω διάδοση της πανδημίας. Τονίσαμε ότι από την αρχή υποστηρίξαμε τα μέτρα που πρέπει να τηρούμε όλοι, του μιλήσαμε για τις μεγάλης οικονομίας αποφάσεις της Ιεράς Συνόδου, όπως την περίοδο του Πάσχα και δηλώσαμε ότι ο εορτασμός του Αγίου Νικολάου θα γίνει όπως προβλέπεται από τις υγειονομικές συνθήκες, κλεισμένων των θυρών στον Πανηγυρικό Εσπερινό και στην θεία Λειτουργία, που θα μεταδοθούν τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά. **Του ανέφερα την κόπωση που υπάρχει σε όλους μας, αλλά και την τεράστια πίεση από τον λαό μας ενόψει των Χριστουγέννων, κάτι να αλλάξει. Του εξήγησα ότι έχω στα χέρια μου εκατοντάδες υπογραφές πιστών που ζητούν να ανοίξουμε τους Ναούς τα Χριστούγεννα. Φυσικά, δεν θα το κάνουμε με τρόπο που να φέρουμε ανατροπή στην τεράστια προσπάθεια, αλλά ως Εκκλησία έχουμε διαχειριστεί σωστά τα πράγματα και με θρησκευτική ευλάβεια τηρήσαμε όλους του όρους συμμετοχής του λαού, όταν οι Ναοί μας ήταν ανοικτοί. Ξέρουμε να τηρούμε κανόνες. Γιατί να μη δεχόμαστε αναλογικά στους Ναούς μας τους πιστούς, όπως συμβαίνει στην Κύπρο;** Εξήγησα στον Υπουργό τον κίνδυνο του διχασμού μεταξύ των πιστών, φαινόμενα κρυπτοχριστιανισμού. Θέλω να πιστεύω ότι θα το αποφύγουμε, αλλά τελικά κυριαρχεί η ανάγκη της ενότητας της κοινωνίας μας. Θα

περιμένουμε τις αποφάσεις της Ιεράς Συνόδου. Ο Υπουργός με άκουσε με προσοχή και σεβασμό και δεσμεύτηκε να μεταφέρει τις απόψεις μας στην Κυβέρνηση. Προσεύχομαι και ελπίζω για τις καλύτερες δυνατές αποφάσεις. Όμως, τα Χριστούγεννα μιλούν και στις ψυχές μας κι αυτό δεν πρέπει να το ξεχνούμε».

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι **«αυτό που ζούμε είναι πρωτόγνωρο και δεν αφομοιώνεται εύκολα**. Μας δόθηκε η ευκαιρία να αναλογιστούμε τις βασικές αρχές της πίστης και της Εκκλησίας μας. Κι εμείς, από την πρώτη στιγμή δηλώσαμε το αυτονόητο, αυτό που όλη η Εκκλησία εφήρμοσε. Είμαστε ένα ζωντανό σώμα. Μπορεί να υπάρχουν διάφορες φωνές, αλλά πάντοτε φθάνουμε σε ένα τελικό συμπέρασμα. Υπερασπιζόμαστε την ζωή του κάθε ανθρώπου, γι' αυτήν φροντίζουμε, για την υγεία προσευχόμαστε σε κάθε Ακολουθία, γιατί είναι δώρο του Θεού. Όμως, ο Θεός παιδαγωγεί με την ασθένεια. Γνώμονας των ενεργειών μας είναι η ενότητα της κοινωνίας μας, κάτι που διαρκώς με συνέχει. Σ' αυτόν τον αγώνα δεν περισσεύει κανείς. Πρέπει να συμπορευτούμε με αυτούς που αποφασίζουν. Αν σκεφθούμε ότι ακόμη και μεταξύ των επιστημόνων επικρατεί η γνώμη των πλειόνων, καταλαβαίνει κανείς ότι κι εμείς δικαιολογούμαστε, όταν πρέπει να πάρουμε αποφάσεις, μεγάλης οικονομίας, παραχώρησης, κένωσης».

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Ερωτηθείς **για το αν ελπίζει σε μια μέση λύση για το άνοιγμα των Ναών**, απάντησε ότι οι υπεύθυνοι οφείλουν να λάβουν υπόψιν τον κίνδυνο να υπάρξουν μεμονωμένες περιπτώσεις ανυπακοής και πρόσκλησης για εκκλησιασμό μεγάλου πλήθους πιστών, όπως συμβαίνει σε άλλα Κράτη. «Στην Ελλάδα δεν παραφρονήσαμε, προσπαθούμε να τηρούμε τα μέτρα, αλλά δεν πρέπει να αγνοούμε τις πνευματικές ανάγκες των πιστών. Χριστούγεννα είναι. Να βρεθεί η χρυσή τομή. Ως Ποιμένας, μεταφέρω τον πόθο και την αγωνία του ποιμνίου μου. Δεν θα αυθαιρετήσω, αλλά θα χαρώ ειλικρινά, αν στην Ορθόδοξη Ελλάδα βρούμε την χρυσή τομή να κρατήσουμε και την πίστη μας ζωντανή και τους πιστούς μας σε εγρήγορση και την κοινωνία μας ενωμένη».

Ο κ. Ιγνάτιος εξέφρασε την εκτίμησή του προς τις Αστυνομικές δυνάμεις του τόπου μας για την άψογη συνεργασία τους με την τοπική μας Εκκλησία. **«Γι' αυτό καταφέραμε στον Βόλο να μην έχουμε την εικόνα που είδαμε στον Άγιο Ανδρέα Πατρών, όπου έγινε λάθος. Μια εικόνα, χίλιες λέξεις. Εδώ θα υπάρχει διακριτική παρουσία κι εμείς παρακαλούμε τις Αστυνομικές δυνάμεις να επιτρέψουν να γιορτάσουμε τον Πολιούχο μας όπως ο Άγιος θα ήθελε.**

Να κάνουμε υπομονή και θα έρθει η στιγμή που θα γιορτάσουμε τον Άγιο Νικόλαο όπως πάντοτε, όλοι μαζί». Εκτίμησε, επίσης, ότι «όλοι στην Εκκλησία έχουμε διδαχθεί από όσα έχουν συμβεί. Η ταπείνωση και η μετάνοια αρμόζει ιδιαίτερα σε εμάς τους Κληρικούς».

Ολοκληρώνοντας, **κάλεσε τον λαό μας να μη ξεχάσει τις ενορίες μας:** «υπάρχει μεγάλο ζήτημα για την λειτουργία των συσσιτίων μας. Τα πράγματα έχουν στενέψει πολύ. Κάνω έκκληση, ο λαός μας να στηρίξει τις ενορίες μας, για να μη στερηθεί κανείς τα απαραίτητα ενόψει των Χριστουγέννων».

Μητροπολίτης Μεσογαίας Νικόλαος:
«Χρειαζόμαστε λίγο οξυγόνο πίστης»

Σε κείμενο του, ο Μητροπολίτης Μεσσογαίας, **αρχικά αναφέρεται στο άνοιγμα των ναών σε αρκετές ευρωπαϊκές χώρες αλλά και στην Αμερική**, υπογραμμίζοντας: «Γιατί στην Ελλάδα τόσο ασφυκτικά τα μέτρα; Γιατί, αντί σταδιακά να χαλαρώνουν, τώρα η λατρεία να αστυνομεύεται; Γιατί εδώ, στον ευλογημένο τόπο μας, που είναι γεμάτος από μοναστήρια, εκκλησάκια και προσκυνήματα, αν πας να ανάψεις ένα κεράκι στον ναό, κινδυνεύεις με πρόστιμο; Να πηγαίνεις σαν κλέφτης ή και λίγο ψεύτης!».

«Μήπως υπήρξε διασπορά της πανδημίας στους ναούς, που ούτως ή άλλως ένας μικρός αριθμός πιστών συμμετείχε, μεγαλύτερη από τα supermarkets και τα καταστήματα; Υπάρχει τέτοια ένδειξη και δεν το γνωρίζουμε; Και πώς εξηγείται η γεωγραφική κατανομή της διασποράς; Μήπως και γι' αυτό έφταιγαν οι χριστιανοί της Μακεδονίας και της Θράκης, ενώ στην υπόλοιπη Ελλάδα ήταν λιγότερο ευλαβείς; Και αν αρρώστησαν κάποιοι κληρικοί ή μοναχοί, αυτό τί σημαίνει; Ότι κόλλησαν στην Εκκλησία; Και γιατί κόλλησαν οι κληρικοί και όχι οι πιστοί; Μήπως οι υπουργοί και βουλευτές κόλλησαν στα γραφεία τους;», **αναρωτιέται**.

«**Έχουμε ανάγκη από ανάσα. Ασφυκτιούμε!** Δεν μπορούμε άλλο», τονίζει και συνεχίζει «**Η πίστη είναι πολύ βαθιά ριζωμένη στις καρδιές των πιστών**. Είναι πιο αναγκαία από την αναπνοή μας. Τα μέτρα που επιβάλλονται χωρίς να ακούγεται ούτε η ανάσα μας ούτε και η κραυγή μας είναι θανατηφόρα για την ύπαρξή μας. Δεν αντέχουμε. Η ανάγκη της Εκκλησίας και των μυστηρίων της είναι υπαρκτική ανάγκη. Και όσο πλησιάζουν τα Χριστούγεννα το αίσθημα της ασφυξίας επιτείνεται».

Ο Σεβασμιώτατος ζητά οι ναοί την περίοδο των Χριστουγέννων να είναι ανοιχτοί καθώς «ο εκκλησιασμός μας τα Χριστούγεννα πολύ πιο ουσιαστικός από τους στολισμούς, τα δώρα, την εμπορική κίνηση, τις εστιάσεις. Γι' αυτό βάλαμε πρόθυμα τις μάσκες. Με την ελπίδα ότι θα ανασάνει επιτέλους η ψυχή μας τέτοιες μέρες. Οι ναοί πρέπει να ανοίξουν άμεσα. Με όρους ασφαλώς υγειονομικούς και αυστηρούς. Αλλά και λογικούς».

«Ζητούμε όμως και τον σεβασμό στην πίστη και στην ανάγκη της πνευματικής επιβίωσής μας. Τα μέτρα που εφαρμόστηκαν μας έριξαν στην Εντατική. Χρειαζόμαστε οπωσδήποτε οξυγόνο και... αναπνευστήρα. Χρειαζόμαστε τους ναούς μας ανοιχτούς. Τουλάχιστον όχι κλειδωμένους και επιτηρούμενους. Οι κλειστοί ναοί απειλούν τους πιστούς. Οι ανοιχτοί όλους τους ιούς», **καταλήγει**.

Αναλυτικά η δήλωση του Σεβασμιωτάτου αναφέρει:

Διαβάζει κανείς ότι στην Αγγλία ανοίγουν οι εκκλησίες για τα Χριστούγεννα. Μαζί

με όλες και οι Ορθόδοξες. Από σήμερα και η Ιρλανδία επιτρέπει 50 πιστούς στις λειτουργίες.

Στην Ολλανδία δεν έκλεισαν καθόλου στη δεύτερη φάση, και ας υπήρξε τεράστια έκρηξη κρουσμάτων και θυμάτων της πανδημίας.

Το ίδιο στην Πολωνία, καίτοι κι εδώ η κατάσταση υπήρξε πολύ δριμύτερη από ό,τι στην Ελλάδα.

Στις ΗΠΑ, το Ανώτατο Δικαστήριο απαγόρευσε στην πολιτεία της Νέας Υόρκης να επιβάλει αυστηρά όρια παρουσίας σε οίκους θρησκευτικής λατρείας, ως αντισυνταγματική ενέργεια.

Ο Μακρόν ανακοινώνει άνοιγμα των εκκλησιών στη Γαλλία. Γιατί; Επειδή οι πιστοί είναι λιγότεροι και συνεπώς η απειλή μικρότερη; Ή μήπως επειδή «η τέλεση των θρησκευτικών καθηκόντων είναι συνταγματικό δικαίωμα» στη Γαλλία και στην Αμερική και όχι στην Ελλάδα;

Τώρα βλέπουμε και στην Κύπρο. Επιβάλλονται μέτρα, που δεν στερούν από τον πιστό λαό την αναπνοή του. 75 πιστοί σε κάθε ναό. Η Λεμεσός και η Πάφος ανοίγουν τους ναούς για να γιορτάσουν τον Απόστολο Ανδρέα. Η Πάτρα κλείνει τον Άγιο Ανδρέα για να μη γιορτάσει τον Άγιό της ο λαός! Με αστυνομική επιτήρηση. Και ακολουθούν οι άγιοι του Δεκεμβρίου. Και μετά Χριστούγεννα...

Και διερωτώμαστε: Γιατί στην Ελλάδα τόσο ασφυκτικά τα μέτρα; Γιατί, αντί σταδιακά να χαλαρώνουν, τώρα η λατρεία να αστυνομεύεται;

Γιατί εδώ, στον ευλογημένο τόπο μας, που είναι γεμάτος από μοναστήρια, εκκλησάκια και προσκυνήματα, αν πας να ανάψεις ένα κεράκι στον ναό, κινδυνεύεις με πρόστιμο; Να πηγαίνεις σαν κλέφτης ή και λίγο ψεύτης!

Να μην υπάρχει πρόνοια να πας στο κοιμητήριο να κλάψεις τον άνθρωπό σου, να κάνεις ένα τρισάγιο για την ψυχή του, να ρίξεις λίγο σταράκι ή λίγο χώμα στο μνήμα του!

Γιατί δεν προβλέπεται ούτε ένας πιστός στη θεία λειτουργία ή στις ακολουθίες και απαγορεύονται παντελώς τα μυστήρια (γάμοι και βαπτίσεις) και οι ιεροτελεστίες;

Ακόμη και στις κηδείες η περιοριστική ασφυξία είναι ακατανόητη. Δηλαδή αν πεθάνει μια πολύτεκνη μάνα ή ένας πατέρας, τα αδέλφια, τα παιδιά και τα εγγόνια τους θα εμποδιστούν να πάνε να τους αποχαιρετίσουν, να τους κλάψουν και να προσευχηθούν;

Και τί θα πείραζε ένα μέτρο συμμετοχής των πιστών στους ναούς, όπως στην Κύπρο, ανάλογα με το μέγεθος του ναού και στη βάση των ενδεδειγμένων αποστάσεων ασφαλείας;

Μήπως οι Κύπριοι είναι λιγότερο θερμοί στην πίστη τους, λιγότερο εκδηλωτικοί από ό,τι εμείς και γι' αυτό ο κίνδυνος εκτροπών είναι μεγαλύτερος στην Ελλάδα από ό,τι εκεί;

Μήπως υπήρξε διασπορά της πανδημίας στους ναούς, που ούτως ή άλλως ένας μικρός αριθμός πιστών συμμετείχε, μεγαλύτερη από τα supermarkets και τα καταστήματα; Υπάρχει τέτοια ένδειξη και δεν το γνωρίζουμε;

Και πώς εξηγείται η γεωγραφική κατανομή της διασποράς; Μήπως και γι' αυτό έφταιγαν οι χριστιανοί της Μακεδονίας και της Θράκης, ενώ στην υπόλοιπη Ελλάδα ήταν λιγότερο ευλαβείς;

Και αν αρρώστησαν κάποιοι κληρικοί ή μοναχοί, αυτό τί σημαίνει; Ότι κόλλησαν στην Εκκλησία; Και γιατί κόλλησαν οι κληρικοί και όχι οι πιστοί; Μήπως οι υπουργοί και βουλευτές κόλλησαν στα γραφεία τους;

Γιατί γίνονται ανεκτές οι αντιδράσεις και δημόσιες προκλητικές παραβιάσεις κομμάτων ή πολιτικών φορέων και δεν υπάρχει λίγη ανοχή για εκλογικευμένη λειτουργία των εκκλησιών; Γι' αυτό μιλάμε, όχι για κάτι άλλο.

Έχουμε ανάγκη από ανάσα. Ασφυκτιούμε! Δεν μπορούμε άλλο.

Ποιος φταίει τελικά για όλα αυτά; Ο κακομαθημένος «λαός του Θεού»; Η παθητική στάση της Εκκλησίας; Η έλλειψη κατανόησης από την πλευρά της πολιτείας; Ή μήπως προκαταλήψεις και εχθρικότητα ή ακόμη και διάθεση προσβολής και δίωξης της Εκκλησίας και των πιστών; Τί φταίει;

Άσχετα με το ποιος φταίει, κάτι πρέπει να αλλάξει, με σεβασμό και στην κρισιμότητα της καταστάσεως, αλλά και στην αναγκαιότητα της πνευματικής επιβιώσεώς μας.

Η πίστη είναι πολύ βαθιά ριζωμένη στις καρδιές των πιστών. Είναι πιο αναγκαία από την αναπνοή μας. Τα μέτρα που επιβάλλονται χωρίς να ακούγεται ούτε η ανάσα μας ούτε και η κραυγή μας είναι θανατηφόρα για την ύπαρξή μας. Δεν αντέχουμε. Η ανάγκη της Εκκλησίας και των μυστηρίων της είναι υπαρκτική ανάγκη. Και όσο πλησιάζουν τα Χριστούγεννα το αίσθημα της ασφυξίας επιτείνεται.

Σεβόμαστε όλα τα μέτρα και πρέπει να τα τηρούμε με απόλυτη συνέπεια, και για να προφυλάξουμε τη δική μας και τη δημόσια υγεία ασφαλώς, αλλά και για να περισώσουμε τις τελευταίες αναπνοές της πίστης μας.

Δεχόμαστε ευχαρίστως τα πάντα προκειμένου να μείνουν οι εκκλησιές μας ανοιχτές. Για να μείνει ανοιχτή και μία χαραμάδα ελπίδας μέσα μας. Λίγο φως. Το οξυγόνο της θείας λατρείας μας είναι πολύ πιο αναγκαίο από το οξυγόνο της αναπνοής.

Και ο εκκλησιασμός μας τα Χριστούγεννα πολύ πιο ουσιαστικός από τους στολισμούς, τα δώρα, την εμπορική κίνηση, τις εστιάσεις. Γι' αυτό βάλαμε πρόθυμα τις μάσκες. Με την ελπίδα ότι θα ανασάνει επιτέλους η ψυχή μας τέτοιες μέρες.

Οι ναοί πρέπει να ανοίξουν άμεσα. Με όρους ασφαλώς υγειονομικούς και αυστηρούς. Αλλά και λογικούς.

Σεβόμαστε την κρίση και τη λογική της προστασίας της υγείας μας. Δεν θέλουμε καθόλου να γίνουμε υπεύθυνοι για την κακή υγεία και τον θάνατο συνανθρώπων μας. Ούτε να ασεβήσουμε στην ευθύνη των αρμοδίων. Ποτέ και καθόλου. Ας αναλάβουμε κι εμείς ως Εκκλησία την ευθύνη που μας αναλογεί.

Ζητούμε όμως και τον σεβασμό στην πίστη και στην ανάγκη της πνευματικής επιβίωσής μας. Τα μέτρα που εφαρμόστηκαν μας έριξαν στην Εντατική. Χρειαζόμαστε οπωσδήποτε οξυγόνο και... αναπνευστήρα. Χρειαζόμαστε τους ναούς μας ανοιχτούς. Τουλάχιστον όχι κλειδωμένους και επιτηρούμενους.

Οι κλειστοί ναοί απειλούν τους πιστούς. Οι ανοιχτοί όλους τους ιούς.

Μητροπολίτης Καστορίας: “Προβληματίζομαι...”

ΚΕΙΜΕΝΟ - ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ δημοσίευσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Καστορίας κ. **Σεραφείμ** (3 Δεκεμβρίου 2020), όπου, μεταξύ των άλλων προβληματισμών του, αναφέρει: **«Προβληματίζομαι, όταν βλέπω τα αστυνομικά όργανα να περιφρουρούν τον υπερμεγέθη Ιερό Ναό του Αγίου Ανδρέα στην Πάτρα, μην τυχόν και πλησιάσει κανείς κατά την ημέρα της εορτής του Πρωτοκλήτου Αποστόλου, που τόσο ευλαβικά τιμάται στην πρωτεύουσα της Πελοποννήσου. Σκέφτηκα, μήπως θα συλλάβουν τον Απόστολο, ο οποίος επί τόσα χρόνια είναι ο προϊστάμενος των Πατréων και ο οποίος έσωσε την ιερά του κληρουχία – την πόλη που μαρτύρησε και κατέχει ως πολύτιμο θησαυρό τον τάφο του και τη χαριτόβρυτο τιμία κάρα του – από πολλές δυσκολίες και ισχυρούς σεισμούς, ικετεύοντας τον Δεσπότη Χριστό για τα παιδιά του; Έτσι τον είδε ο Όσιος Παΐσιος, γονατιστό στον θρόνο του Δεσπότη Χριστού, να Τον παρακαλεί για την Πάτρα και τους Πατρινούς. «Είναι παιδιά μου», του έλεγε, «και σε παρακαλώ να τους βοηθήσεις». Αυτό, μάλιστα, το διηγήθηκε ο ίδιος στον μακαριστό Μητροπολίτη Πατρών, κυρό Νικόδημο».**

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

Του Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας Σεραφείμ, Υπερτίμου και Εξάρχου Άνω Μακεδονίας

Προβληματίζομαι με τα όσα συμβαίνουν στον τόπο μας.

Προβληματίζομαι με την τρομοκρατία και τον φόβο που ασκείται στον ελεύθερο στη σκέψη και αδούλωτο στην καρδιά Έλληνα Ορθόδοξο.

Και ποιός δεν προβληματίζεται τις ημέρες αυτές, από τον απρόσκλητο επισκέπτη, τον ιό, που καθήλωσε την έπαρση όλων μας, την οφρύν των ισχυρών της γης και ακόμη και αυτήν την επιστήμη; Ήρθε να μας θυμίσει πόσο αδύναμοι είμαστε και πόσο μικροί μπροστά στα μάτια του Θεού. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα απολύτως χωρίς την παρουσία Του στη ζωή μας : «Χωρίς εμού, ου δύνασθε ποιείν ουδέν»[1].

Προβληματίζομαι, όταν βλέπω τα αστυνομικά όργανα να περιφρουρούν τον υπερμεγέθη Ιερό Ναό του Αγίου Ανδρέα στην Πάτρα, μην τυχόν και πλησιάσει κανείς κατά την ημέρα της εορτής του Πρωτοκλήτου Αποστόλου, που τόσο ευλαβικά τιμάται στην πρωτεύουσα της Πελοποννήσου. Σκέφτηκα, μήπως θα συλλάβουν τον απόστολο, ο οποίος επί τόσα χρόνια είναι ο προϊστάμενος των Πατréων και ο οποίος έσωσε την ιερά του κληρουχία – την πόλη που μαρτύρησε και κατέχει ως πολύτιμο θησαυρό τον τάφο του και τη χαριτόβρυτο τιμία κάρα του – από πολλές δυσκολίες και ισχυρούς σεισμούς, ικετεύοντας τον Δεσπότη Χριστό για τα παιδιά του; Έτσι τον είδε ο Όσιος Παΐσιος, γονατιστό στον θρόνο του Δεσπότη Χριστού, να Τον παρακαλεί για την Πάτρα και τους Πατρινούς. «Είναι παιδιά μου», του έλεγε, «και σε παρακαλώ να τους βοηθήσεις». Αυτό, μάλιστα, το διηγήθηκε ο ίδιος στον μακαριστό Μητροπολίτη Πατρών, κυρό Νικόδημο.

Προβληματίζομαι, όταν παραθεωρείται η Εκκλησία και μάλιστα, τοποθετείται η λατρεία κάτω ακόμη και από τις καθημερινές συνήθειες του κάθε ανθρώπου. Μπορούμε να περπατούμε, μπορούμε να επισκεπτόμαστε τις υπεραγορές, μπορούμε να αθλούμαστε, μπορούμε να βγάζουμε βόλτα το κατοικίδιό μας, αλλά δεν μπορούμε να εκκλησιαστούμε. Δεν μπορούμε να κοινωνήσουμε των Αχράντων Μυστηρίων. Δεν μπορούμε να πάρουμε μέσα μας την αθάνατη τροφή, το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Μα, ο άνθρωπος είναι διφυής και δισυπόστατος! Αποτελείται από ύλη και από πνεύμα και το πνεύμα τρέφεται με την αθάνατη τροφή και ζωογονείται με τη χάρη του Θεού.

Η Εκκλησία είναι για τη ζωή των Χριστιανών, ότι είναι ένα νοσοκομείο ή ένα θεραπευτήριο για τη ζωή των ασθενούντων. Μάλιστα, ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος την ονομάζει «το μέγα και θαυμαστόν και ευρύχωρον πανδοχείον»[2]. Κι όπως μέσα στο νοσοκομείο υπάρχουν ιατροί, νοσοκόμοι και ασθενείς, το ίδιο συμβαίνει και μέσα στην Εκκλησία.

Υπάρχουν οι ιατροί, οι ποιμένες της Εκκλησίας, που χειρίζονται την τέχνη της ιατρικής και, με τη χάρη των Ιερών Μυστηρίων, παρέχουν τη θεραπεία της ψυχής και του σώματος σε αυτούς οι οποίοι την ζητούν. Αυτό σημαίνει κάτι πολύ σπουδαίο, ότι γνωρίζουν δηλαδή τι είναι η υγεία, είναι οι ίδιοι υγιείς και παρέχουν την υγεία και στους ασθενούντες. Αν δεν υπάρχει υγεία σε αυτούς, δεν μπορούν και να τη μεταδώσουν, άρα και να θεραπεύσουν. Υπάρχουν οι νοσοκόμοι, που βοηθούν τους γιατρούς στο έργο της θεραπείας, υπάρχουν και οι άρρωστοι, που ζητούν τη θεραπεία.

Μπορούμε να κλείσουμε ένα νοσοκομείο;

Μπορούμε να βομβαρδίσουμε ένα νοσοκομείο;

Βεβαίως, τοποθετούμαι ευθέως : είμαι υπέρ των μέτρων για την προστασία της υγείας του ανθρώπου. Έχω συστήσει μέχρι τώρα άπειρες φορές στον ακριτικό λαό της Καστοριάς να απέχει από τους συνωστισμούς, να φορά τη μάσκα, την οποία συνιστούν οι λοιμωξιολόγοι, όπως π.χ. η εξαίρετη κ. Γιαμαρέλλου, έχω συστήσει, ακόμη, όταν οι Εκκλησίες ήταν ανοιχτές, να τηρούνται επακριβώς οι αποστάσεις.

Προβληματίζομαι, ακόμη, γιατί στην Κύπρο, στην Αγγλία, στη Γαλλία, στην Ολλανδία, στην Πολωνία, σε χώρες της Ευρώπης δηλαδή, με πολλές από αυτές να έχουν πιο επιβαρυνόμενο φορτίο από το δικό μας, σύμφωνα με τις δηλώσεις των επιστημόνων αλλά και την παραδοχή της ελληνικής κυβέρνησης, οι τόποι λατρείας δεν έκλεισαν καθόλου ή ανοίγουν με περιορισμούς. Το ίδιο και στις ΗΠΑ, με βάση πρόσφατη απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Μήπως, άραγε, η αβίαστη τέλεση των θρησκευτικών καθηκόντων δεν κατοχυρώνεται συνταγματικά στην Ελλάδα;

Προβληματίζομαι ακόμη περισσότερο γι' αυτόν τον λαό που υποφέρει. Πονεμένος, άνεργος, πτωχός, δεν έχει που να ακουμπήσει, περιμένει μια ανάσα. Περιμένει έναν λόγο, μια παρηγοριά, ιδιαίτερα τις ημέρες αυτές τις μεγάλες της πίστεώς μας. Να επισκεφθεί τους ναούς, να συμμετάσχει στις ιερές ακολουθίες και όχι να τις παρακολουθήσει, γιατί, δεν πρόκειται για θέατρο όπως πολλοί νομίζουν, αλλά για βιωματική συμμετοχή στα δεσποτικά γεγονότα, τα οποία εορτάζει η Εκκλησία μας, ο λαός μας, αυτό το μικρό λήμμα. Άλλωστε, η Εκκλησία ποτέ δεν στάθηκε στους πολλούς, παρά στους ολίγους, κατά τον λόγο του Χριστού : «μη φοβού το μικρόν

ποίμνιον»[3]. Αυτό το μικρό ποίμνιο ζητεί να πάρει τη χάρη του Θεού που τόσο έχει ανάγκη και μάλιστα, το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, που ανακαινίζει την ύπαρξη του ανθρώπου.

Προβληματίζομαι, όταν ακούω ότι για όλα φταίει η Εκκλησία. Αυτή που μέχρι σήμερα προσέφερε τα πάντα για τον λαό της. Θέλουμε την Εκκλησία να μην έχει φωνή, να μην έχει λόγο, να ασκεί μόνο τη φιλανθρωπία και τη διακονία της στον παράγοντα άνθρωπο, όπως την εφήρμοζε όλα τα χρόνια από την ίδρυσή της και ιδιαίτερα σήμερα, με χιλιάδες συσσίτια και αμέτρητη βοήθεια. Την αναγνωρίζουμε μόνο γι' αυτό και τη θέλουμε μόνο γι' αυτό, με συνέπεια εκείνοι που διακονούν το έργο της με σύνεση και ακρίβεια να μην υπολογίζονται από τους κρατούντες. Προτιμούν, μήπως, να μην έχουν φωνή, να μην εισακούονται, όπως οι υπόλοιπες τάξεις του λαού μας και να χαρακτηρίζονται ως «ανθρωπάκια»;

Προβληματίζομαι, όταν βλέπω στη Ρουμανία και σε άλλα κράτη τους ανθρώπους, έστω και αποσπασματικά εντός και εκτός των ναών, να προσεύχονται και να ζητούν το έλεος του Θεού. Να λιτανεύουν, ακόμη, τα ιερά λείψανα και να ικετεύουν τον Άγιο Θεό, Επίσκοποι και Πρεσβύτεροι, για τη σωτηρία του λαού του Θεού. Θα πείραζε, άραγε, να ήταν ανοιχτοί οι ναοί όπως γίνεται σε άλλα κράτη, με όλα εκείνα τα μέτρα τα οποία προβλέπει η πολιτεία για την αποφυγή μετάδοσης αυτής της μολυσματικής ασθένειας;

Σκεφθήκαμε τι γίνεται μέσα στα σπίτια του λαού μας, τα ψυχολογικά προβλήματα, την ενδοοικογενειακή βία κι όλα εκείνα τα επακόλουθα; Ξεχνούμε, ακόμη, τις αυτοκτονίες; Αγνοούμε τον κόπο στον οποίο υποβάλλονται Επίσκοποι και Πρεσβύτεροι της Εκκλησίας, προκειμένου να κρατούν σε ηρεμία αυτόν τον πονεμένο λαό και να τον αποτρέπουν από δυσάρεστες καταστάσεις; Έλεγα σε κάποιο υψηλόβαθμο της πολιτείας, πριν από καιρό, ότι δεν πρέπει να στεκόμαστε μόνο στην προσφορά της Εκκλησίας στα υλικά αγαθά, αλλά κυρίως στα πνευματικά, γιατί η Εκκλησία με το Μυστήριο της Εξομολογήσεως χαρίζει γαλήνη, ισορροπία και προσαρμοστικότητα στις καρδιές των ανθρώπων.

Είμαι, λοιπόν, υπέρ των μέτρων, όπως και πιο πάνω δήλωσα, γιατί πρέπει να προστατέψουμε την υγεία του ανθρώπου, την υγεία του καθενός μας. Γι' αυτό και συνιστώ ανεπιφύλακτα όλα αυτά τα οποία σήμερα μας προτείνουν οι επιστήμονες. Θέλω, όμως, να δηλώσω ότι επιθυμώ οι ναοί μας να είναι ανοιχτοί, «για να μείνει ανοιχτή και μία χαραμάδα ελπίδας μέσα μας. Λίγο φως. Το οξυγόνο της θείας λατρείας μας είναι πολύ πιο αναγκαίο από το οξυγόνο της αναπνοής»[4]. Επιθυμώ οι ναοί να μείνουν ανοιχτοί. Ο λαός μας το απαιτεί, διότι δεν μπορεί να κάνει Χριστούγεννα με κλειστούς ναούς...

Για εμάς, ο ναός δεν είναι ένας χώρος συνηθισμένος όπως άλλοι χώροι, αλλά τόπος αφιερωμένος στον Θεό, που έχει ένοικο τον Θεό και πλούσια την παρουσία της χάριτός Του. Γι' αυτό, ο Άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης θα πει πώς η Εκκλησία είναι το σχολείο της πίστεως και της λατρείας που θεμελίωσε ο ίδιος ο Θεός. Η ψυχή μέσα στον ναό μαλακώνει από την καταλυτική προσευχή και τα δάκρυα που τρέχουν από τα μάτια μας. Μέσα στον άγιο ναό και εμείς οι ίδιοι γινόμαστε ναός του Αγίου Πνεύματος με τις προσευχές, τα λόγια του Θεού και τα μυστήρια[5].

Προβληματίζομαι, αλλά ελπίζω!

Προβληματίζομαι, αλλά δεν απελπίζομαι!

Προβληματίζομαι και αναμένω...

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος είναι αποκαλυπτικός και σήμερα : «Έρρει τα καλά, γυμνά τα κακά, ο πλούς εν νυκτί, πυρσός ουδαμού, Χριστός καθεύδει»[6]. Ο Χριστός καθεύδει, ο Χριστός προσμένει τη μετάνοιά μας για να κοπάσει η θύελλα. Προσμένει την τόλμη της πίστεως για να ακουστεί ο προστακτικός Του λόγος : «Σιώπα, πεφίμωσο»[7]...

[1] Ιω. 15,5.

[2] Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, *Εις την παραβολήν του εμπεσόντος εις τους ληστές*, ΕΠΕ

[3] Λκ. 12,32.

[4] Κείμενο Μητροπολίτου Μεσογαίας, «Οι κλειστοί Ναοί απειλούν τους πιστούς. Οι ανοιχτοί όλους τους ιούς», <https://www.romfea.gr/epikairotita-xronika/40785-mesogaias-oi-kleistoi-naoi-apeiloun-tous-pistous-oi-anoixtoi-olous-tous-iouis>.

[5] Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεος, *Ο βλέπων*, έκδ. Ιερά Μονή Γενεθλίου της Θεοτόκου (Πελαγίας), Α' έκδ., 1991, σ.85.

[6] Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, *Επιστολή 80η, Ευδοξίω ρήτορι*, PG 37, 153.

[7] Μρκ. 4,39.

«Επιβάλλουν μονομερώς σκληρά μέτρα αποκλεισμού»

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΑΝΟΝ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ εξέδωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφείμ, **όπου, όμως, αναφέρεται και στα επίκαιρα μέτρα** της Ελληνικής Πολιτείας σε σχέση με την αντιμετώπιση της εξαπλώσεως του κορονοϊού και το πνευματικό σκέλος της ενσκηψάσης πανδημίας:

«Η πληγή αυτή του θανατηφόρου ιού, η οποία καθημερινώς επεκτείνεται εις περισσότερους συνανθρώπους μας, εντός και εκτός της πατρίδος μας, και προσβάλλει αδιακρίτως ανθρώπους όλων σχεδόν των ηλικιών, αντιμετωπίζεται με τα επιστημονικά δεδομένα και τας γνωματεύσεις διακεκριμένων λοιμωξιολόγων και λοιπών ιατρών, οι οποίοι συμβουλεύουν επιστημονικώς την Κυβέρνησιν της Χώρας μας. Όμως, όσον αφορά εις το πνευματικόν σκέλος της ενσκηψάσης επιδημίας, την πνευματικήν αντιμετώπισιν του προβλήματος, δεν συνεργάζονται οι αρμόδιοι καθώς πρέπει με την Ανωτάτην Διοικητικήν Αρχήν της Αγίας μας Ορθοδόξου Καθολικής Εκκλησίας, απέρριψαν σοβαρές και υπεύθυνες προτάσεις της Εκκλησίας μας (ιδιαίτέρως κατά την περίοδον Μαρτίου – Απριλίου 2020) και επιβάλλουν μονομερώς σκληρά μέτρα αποκλεισμού του Λαού του Θεού από την Θεία Λατρεία και την Θεία Κοινωνία, καθώς δέχονται ενίοτε προτάσεις και εισηγήσεις ωρισμένων αμυήτων και ανερματίστων πνευματικώς επιστημόνων ιατρών – συμβούλων, οι οποίοι αναρμοδίως αποφαινόνται ότι υπάρχει κίνδυνος μεταδόσεως του κορωνοϊού

με την Θεία Κοινωνία, πράγμα το οποίο συνιστά βαρυτάτην βλασφημίαν κατά του Αγίου Πνεύματος και ογκηράν ασέβειαν».

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

(ὕπ' ἀριθ. 194/2020)

Πρός

Τόν Ἱερόν Κλήρον καί

τόν Χριστώνυμον Λαόν

τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων

*«Γνωρίζει πᾶσα ὑφήλιος, Νικόλαε τρισμάκαρ τά
θαύματα, τῶν σῶν ἀρετῶν τό πέλαγος, πένητες
τόν προστάτην, καί ὀρφανοί, χῆραι τόν τροφέα, καί τυφλοί τόν ὁδηγόν, πάντες τόν
πρόμαχον».*

(Τροπάριον τοῦ β' Κανόνος τοῦ Ἀγίου Νικολάου)

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί,

Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

Ἦς εἶναι εὐλογημένον παρά Κυρίου καί τό προκείμενον εἰς ἡμᾶς δεύτερον ἡμῖς
τῆς Ἀγίας Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστουγέννων, λιταῖς καί ἱκεσίαις τοῦ
παγκοσμίως τιμωμένου σήμερον μεγάλου Ἱεράρχου καί προσφιλεστάτου Ἀγίου
Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἐφθάσαμεν μέ τήν Χάριν τοῦ Εὐλογητοῦ Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν εἰς τό μέσον τῆς
ἱερᾶς καί κατανυκτικῆς περιόδου τῆς Ἀγίας Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστουγέννων
καί προχωροῦμεν σύν Θεῷ εἰς τόν ἀγῶνα τῆς μετανοίας καί ἀνανήψεως, τῆς
σωματικῆς καί τῆς πνευματικῆς Νηστείας, τῆς προσευχῆς καί τῆς μελέτης τῆς
Θείας Γραφῆς.

Παραλλήλως πρός τόν πνευματικόν ἀγῶνα τῆς καθάρσεως καί τοῦ θείου
φωτισμοῦ, καταβάλλεται αὐτόν τόν καιρό, (ἐν ᾧ τῆς ἀναμενομένης μεγάλης
Δεσποτικῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, τῆς κατ' ἐξοχήν ἑορτῆς τῆς Χριστιανικῆς
Ἀγάπης, καί ἐξ ἀφορμῆς τῆς σημερινῆς ἑορτῆς τοῦ ἐξόχως τιμωμένου ὡς Ἀγίου
τῆς Ἀγάπης Ἀγίου πατρός ἡμῶν Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ), εἰς τά πλαίσια τῆς
προετοιμασίας μας διά τόν ἑορτασμόν τῆς Μητροπόλεως τῶν ἑορτῶν, τῆς
λαμπρᾶς Ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ θεοφιλῆς μέριμνα καί ἡ ἐργώδης
προσπάθεια συμπαραστάσεως εἰς πτωχάς καί ἀπόρους οἰκογενείας καί εἰς

μοναχικά πρόσωπα μέ τόν από 15ετίας διενεργούμενον εἰς τήν Θεόσωστον Ἐπαρχίαν μας τῶν Κυθήρων καί τῶν Ἀντικυθήρων Ἑρανόν τῆς Ἀγάπης.

Ὅλα αὐτά τά ἔτη συνεκεντρώθησαν σεβαστά χρηματικά ποσά καί ἀνεκουφίσθησαν ἀρκετές ἐμπερίστατες οἰκογένειες, ἀλλά καί μοναχικοί συνάνθρωποί μας. Δέν ἔχει σημασία τόσον τό μέγεθος τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ τοῦ Ἑράνου Ἀγάπης, ὅσον ἡ διάθεσις καί ἡ προαίρεσις τῶν ἀδελφῶν μας, οἱ ὅποιοι ἀπό τό περίσσευμα ἢ τό ὑστέρημά τους ἐνισχύουν φιλότιμα τήν πρωτοβουλία καί τήν προσπάθεια τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας διά τούς ἔχοντας ἀνάγκην συμπολίτας μας. «Τό ὑμῶν περίσσευμα εἰς τό ἐκείνων ὑστέρημα» (Β' Κορ. 8, 13).

Ἐφέτος, ὅμως, κατά τήν τρέχουσα ἀγία περίοδο τῆς Ἀγίας Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστουγέννων, ζοῦμε ὑπό διαφορετικᾶς συνθήκας. Ἡ μᾶστιγα τοῦ κορωνοϊοῦ πλήττει τήν πατρίδα μας καί ὅλον τόν κόσμον «κρίμασιν οἷς οἶδεν ὁ Κύριος» καί διά τήν πλεονάζουσα ἀμαρτία καί ἀποστασία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀπό τό ἅγιο θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἡ πληγή αὕτη τοῦ θανατηφόρου ἰοῦ, ἡ ὁποία καθημερινῶς ἐπεκτείνεται εἰς περισσοτέρους συνανθρώπους μας, ἐντός καί ἐκτός τῆς πατρίδος μας, καί προσβάλλει ἀδιακρίτως ἀνθρώπους ὅλων σχεδόν τῶν ἡλικιῶν, ἀντιμετωπίζεται μέ τά ἐπιστημονικά δεδομένα καί τάς γνωματεύσεις διακεκριμένων λοιμωξιολόγων καί λοιπῶν ἱατρῶν, οἱ ὅποιοι συμβουλεύουν ἐπιστημονικῶς τήν Κυβέρνησιν τῆς Χώρας μας. Ὅμως, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τό πνευματικόν σκέλος τῆς ἐνσκηψάσης ἐπιδημίας, τήν πνευματικὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος, δέν συνεργάζονται οἱ ἀρμόδιοι καθὼς πρέπει μέ τήν Ἀνωτάτην Διοικητικὴν Ἀρχὴν τῆς Ἀγίας μας Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἀπέρριψαν σοβαρές καί ὑπεύθυνες προτάσεις τῆς Ἐκκλησίας μας (ἰδιαιτέρως κατά τήν περίοδον Μαρτίου – Ἀπριλίου 2020) καί ἐπιβάλλουν μονομερῶς σκληρά μέτρα ἀποκλεισμοῦ τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν Θεία Λατρεία καί τήν Θεία Κοινωνία, καθὼς δέχονται ἐνίοτε προτάσεις καί εἰσηγήσεις ὠρισμένων ἀμυήτων καί ἀνερματίστων πνευματικῶς ἐπιστημόνων ἱατρῶν – συμβούλων, οἱ ὅποιοι ἀναρμοδίως ἀποφαίνονται ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος μεταδόσεως τοῦ κορωνοϊοῦ μέ τήν Θεία Κοινωνία, πρᾶγμα τό ὁποῖο συνιστᾷ βαρυτάτην βλασφημίαν κατά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ὀγκηράν ἀσέβειαν.

Μέ αὐτά τά δεδομένα καί ἐφ' ὅσον, ὅπως προμηνύεται, παραταθοῦν τά ἀντικανονικά καί ἀντισυνταγματικά μέτρα ἀποκλεισμοῦ τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν Θεία Λατρεία – τό ὁποῖον ὅλη καρδίᾳ ἀπευχόμεθα- δυσχεραίνεται ἡ διεξαγωγή τοῦ Ἑράνου Ἀγάπης. Ὅμως, ἡ ἀγάπη μας πρὸς τούς ἔχοντας ἀνάγκην τῆς συμπαραστάσεως καί τῆς βοηθείας μας συνανθρώπους θά εὕρῃ τρόπον ἐπικοινωνίας μέ τούς ἐνορίτες μας διά νά μήν ἐμποδισθῇ ἔφετος τό θεάρεστον ἔργον τῆς χριστιανικῆς μας ἀγάπης, μέ τό νά κατατεθῇ ἡ προσφορά μας ἀκόμη καί

μέσω Τραπεζης εις τό Γενικό Φιλόπτωχο Ταμείο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας (ἀριθ. λογαριασμοῦ Ε.Τ.Ε. 380/604313-50).

Πέρα, ὅμως, τῆς ὑλικῆς βοηθείας ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας ἐκφράζεται πρωτίστως καί κυρίως μέ τήν προσευχή καί τήν ἀγαπητική διάθεσι πρὸς τοὺς παντοιοτρόπως δοκιμαζομένους ἀδελφούς μας (ἀσθενεῖς, πτωχοὺς καί πένητας, τοὺς ἐμπολέμους καί πρόσφυγας, τοὺς διωκομένους διὰ τήν χριστιανικὴν των πίστιν καί τοὺς ποικιλοτρόπως ἀδικουμένους).

Εὐχομαι ἀπὸ καρδίας ὅπως «ὁ πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει» Κύριος καί Θεός μας, ὁ ὁποῖος «ἐπτώχευσε δι’ ἡμᾶς, ἵνα ἡμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσωμεν» (Β’ Κορ.8, 9) χαρίζῃ εἰς ὅλους μας πλούσια τὰ βιοτικά καί τὰ πνευματικά ἀγαθὰ, τήν κατ’ ἄμφω ὑγιείαν καί τήν ταχεῖαν ἔξοδον τῆς πατρίδος μας καί ὅλου τοῦ κόσμου ἀπὸ τήν βαρεῖα δοκιμασία τοῦ θανατηφόρου ἰοῦ. Καί ἐν πνευματικῇ χαρᾷ καί εὐφροσύνῃ νά «εὐλογήσωμεν ἐν Ἐκκλησίαις» τόν Πανάγιον Θεόν, τιμῶντες λατρευτικῶς καί προσκυνητῶς τήν ἁγίαν Γέννησιν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, «ὧ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν».

Καί ἐπὶ τούτοις διατελῶ,

Μεθ’ ἐορτίων εὐχῶν καί ἀγάπης

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ